Rajeshwari. R . P , (September 2018).,Int.J.Res.Ins.,Vol 5 (Issue 2).,pp 45-48

INJRI
International Journal of Research Instinct
(Peer-reviewed Journal)

ISSN ONLINE 2348-2095
Research Article

குறுந்தொகையில் தமிழர் வாழ்வியல்

முனைவர். இரா.பூ. இராஜேஸ்வரி

கல்விப்புல முதன்மையர் (கலைத்துறை)

உதவிப் பேராசிரியை, தமிழாய்வுத்துறை,

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் கலை அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருவானைக்கோவில், திருச்சி

முன்னுரை

மனித வாழ்வினைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் உன்னதப் பணியை இலக்கியங்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. இலக்கியத்தைக் காலத்தின் கண்ணாடி என்று அழைக்கலாம். இவ்வகையில் சங்க இலக்கியங்கள் முழுமையும் தமிழர்களின் ஒப்பற்ற வாழ்வியலைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் வண்ணம் அமைந்துள்ளன. கடைச் சங்க காலத்தில் உருவான தொகை நூல்களில் குறுந்தொகை அகவற்பாவால் அமைந்த ஓர் அகப்பொருள் பனுவலாகும். நல்ல குறுந்தொகை எனப் பாராட்டப்படும் இந்நூலில் அன்பின் ஐந்திணை, முப்பொருள், இயற்கை, தமிழர் வாழ்வு போன்ற அனைத்து நிலைகளும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும் பண்டையக் காலத் தமிழர்களின் அக ஒழுக்காறுகளையும், புற ஒழுக்காறுகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் பண்பாடுகளையும் திறம்பட எடுத்தியம்பி உள்ளது. முற்காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் தங்கள் வாழ்வியலை செம்மையாக இயக்கி வந்தனர். அவ்வகையில் தமிழர்களின் வாழ்வியல் கூறுகளை குறுந்தொகை எந்நிலையில எடுத்து இயம்பி வந்துள்ளது எனபதை இனம்காணும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தமிழர் வாழ்வியல் அமைப்பு :

சமுதாயத்தின் ஓர் அங்கமாய், அதனோடு இணைந்தும், முரண்பட்டும், மோதியும், இசைந்தும், ஒரு குறிப்பிட்ட வாழ்வியல் சூழலில் வாழ்கின்றவன் மனிதன். வாழ்க்கை நடைமுறைகளின் காரணமாக அமையும் உணர்வுநிலையின் ஒரு வெளிப்பாடாக இலக்கியத்தைத் தோற்றுவிக்கிறான். அவ்விலக்கியமானது அதன் தோற்றம் அதன் பொருள், அதன் பயன்பாடு ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் மனித குல வாழ்வியல் செய்திகள் தொடர்புடையதாக விளங்குகின்றது அந்நிலையில் ஓர் இலக்கியமானது வாழ்வியற் செய்திகளான குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தில் உணவு, தொழில், நம்பிக்கைகள், வீட்டின் அமைப்புமுறை முதலியனவற்றைக் கூறுவது மாந்தவியல் போக்கு (தா.வே. வீராச்சாமி, தமிழ் நாவல் முன்னோட்டம், ப.50) என்பதால் அறியலாம். குறுந்தொகையில் வரும் வாழ்வியல் செய்திகளை பற்றி இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

உடை குறித்த ஒழுங்கு

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளில் உணவுக்கு அடுத்தாற்போல் இடம் பெறுவது உடையாகும். உடை மனிதனுக்கு மானத்தைக் காக்கும் கவசம் போன்றது. குறுந்தொகையில் தழையினால் ஆன உடையை உடுத்தினர் என்பதனை,

கூந்தல் ஆம்பல் முழுநெறி அடைச்சி (குறுந் 80)

கூந்தலைப் போன்ற நெறிப்பினையுடைய ஆம்பலின் முழுமையான செறிந்த இலைகளைத் தழையாடையாக உடுத்தியதனை அறிய முடிகிறது.

அயவெள் ளாம்பல் அம்பகை நெறித்தழை

தித்திக் குறங்கின் ஊழ்மாறு அலைப்ப (குறுந் 293)

என்ற பாடலின் மூலம் பரத்தை ஆம்பலினால் ஆன ஆடையை அணிந்தமையை அறிய முடிகிறது.

தொழில் சார்ந்த வாழ்வு

தொழில் ஆண்களுக்கு இன்றிமையதாகும்.

வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே (குறுந். 195)

என்பதை அறிய முடிகிறது. உழவுத் தொழிலை

அருவிப் பரப்பின் ஐவனம் வித்தி

பரு இலைக் குளவியொடு பசுமரல் கட்கும்

காந்தள் அம் சிலம்பில் சிறுகுடி (குறுந் 100)

என்ற பாடலில் மலைவாழ் மக்கள் அருவிசார்ந்த ஈரப்பசையுள்ள தம் நிலங்களில் மலை நெல்லை விதைப்பதையும், அவற்றில் களை நீக்குவதையும் அறிய முடிகிறது.

மீன்எறி தூண்டிலின் நிவக்கும் (குறுந் 54)

என்ற பாடலில் மீன் பிடிப்பவன் மீன் அகப்பட்டவுடன் தூண்டிலை விசையுடன் மேலே தூக்குவான் என்பதன் மூலம் மீன் பிடிக்கும் தொழிலினை அறிய முடிகிறது.

தினைப்புனம் காண்பதனை

ஏனல் காவலர் கவண்ஒலி வெரீஇக்

கான யானை கைவிடு பசுங்கழை (குறுந் 54)

என்ற பாடலின் வழி மூங்கிலை உண்பதற்காக விரும்பி வந்த யானை தினைப்புனங் காப்பவர் எழுப்பிய கவண் ஒலி கேட்டு அஞ்சி அதனை கைவிடுத்தது என்றும் மேலும்,

.... மாமலைப்

பரிஇ வித்திய ஏனல்

குரீஇ ஒப்புவாள் (குறுந் 72)

பெரிய மலைப்பகுதியில் விதைத் தினையில் படியும் குருவிகளைத் தலைவி வாயால் பாடியும், ஒலி எழுப்பியும் ஓட்டுவாள் என்பதனையும் அறிய முடிகின்றது.

பொருள் வயிற் பிரிதல்

சங்க காலத்தில் தலைவன் பொருளினைத் தேடிப் பிரிந்து சென்று பொருளீட்டி தேடி

வந்தபின் தலைவியை மணந்து கொள்ளுதல் மரபு. தலைவன் பொருள் வயிற்பிரிந்து செல்வது தலைவிக்குத் துயரம் தருவதாக கூறுவதிலிருந்து தலைவன் பொருள் வயிற் பிரிதலினை,

பொருள் வயிற் பிரிவார் ஆயின் இவ்உலகத்துப்

பொருளே மன்ற பொருளே

அருளே மன்ற ஆகும் இல்லதுவே (குறுந் 174)

என்ற பாடலின் வழி இவ்வுலகில் எல்லோரும் உயர்வாக ஏற்றுக் கொள்வது பொருள் ஒன்றேதான் என்ற கருத்தைப் பெற முடிகிறது. தலைவன் தலைவி மீது அருளுடையார் ஆயினும் பொருளின் பொருட்டாக தலைவியைப் பிரிந்து செல்வது தகாது என்ற கூற்றின் வழிப் பொருள்வயிற் பிரிவினை அறிய முடிகிறது.

பண்ட மாற்றும் பண்பாடு

சங்க காலத்தில் ஒரு பொருளுக்கு நிகராக மற்றொரு பொருள் பண்ட மாற்றம் செய்யப்படும் என்பது திணை அடிப்படையில் அமையும. ஒரு திணையில் சென்று பண்டமாற்றம் செய்யும் வழக்கம் இருந்தது. அதன் அடிப்படையில் குறுந்தொகையிலும்,

உப்பை மாறி வெண்ணெல் தரீஇய

உப்புவிளை கழனிச் சென்றனள் (குறுந் 269)

உப்பை விற்று வெண்ணெல்லை வாங்கி வரும் பொருட்டு உப்பு விளையும் களத்திற்குச் சென்றாள், என்ற கூற்றிலிருந்து உப்பிற்கு நிகராக வெண்ணெல் பண்டமாற்றம் செய்யப்படுவதை அறிய முடிகிறது.

பரத்தமை ஒழுக்கம்

சங்க காலத்தில் பரத்தமை ஒழுகுதல் சமுதாயத்தாரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. பரத்தமை ஒழுகுதல் இழிவு எனச் சமுதாயம் கருதவில்லை தலைவி மட்டுமே பரத்தமை ஒழுகுதல் இழிவு எனக் கருதினாள். இருப்பினும் பரத்தமையிடம் சென்று வந்த தலைவனை ஏற்றுக் கொண்டு இல்லறம் நடத்தினாள்.

தலைவன் தன் தேரினை அலங்கரித்துச் சென்று இரவு முழுவதும் பரத்தையரை ஒழுகினான். விடிந்தபின் பரத்தமை ஒழுகிய அடையாளங்களுடன் தன் இல்லத்திற்கு பிரிந்து வரும் பொழுது தலைவி தலைவரின் செயல் மறந்து ஏற்றுக் கொள்ளுதல் உலகியல்பாகும்.

“காலை எழுந்து கடுந்தேர் பண்ணி

வால்இழை மகளிர்த் தழீஇய சென்ற

மல்லல்ஊரன் எல்லினன் பெரிது என

மறுவரும் சிறுவன் தாயே

தெறுவது அம்ப இத்திணைப் பிறத்தல்லே (குறுந் 45)

என்ற பாடலில் பரத்தமையும் ஒழுக்கமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது அறிய முடிகின்றது.

இல்லறச் சிறப்பும் இனிமையும்

இல்லறம் என்றது சமூக கட்டமைப்பாகும். காதலர்கள் இருவரும் கணவன் மனைவி ஆகும் பொழுது குடும்பம் எனும் கட்டமைப்பிற்குள் வருகின்றனர். இல்லறவாழ்வு சிறக்க இனிமை பெற

கணவன் மனைவி இருவரும் விட்டுக் கொடுத்தல் புரிந்துணர்தல போன்ற உன்னத பண்பினை மேற்கொள்பவராக இருத்தல் வேண்டும். கற்பொழுக்கத்தில் தள்ளப்பட்ட கணவன் மனைவியின் மாண்பினை பின்வரும் பாடல் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது.

“முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்
கழுவுறுகலிங்கம் கழாஅது உடீஇக்
குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கழுமத்
தான் னுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிது தெனக் கணவ னுண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதல் முகனே (குறுந் 167)

மேற்காணும் பாடலில் மனைவி சமைத்த உணவு சுவையாக இருப்பதாக கணவன் பாராட்டி மகிழ்கின்றான். இல்லறம் சிறக்க வாழ்வியல் ஒழுங்கமைவோடு பயணிக்க கணவன் மனைவி ஒரு கோட்டில் பயணித்தால் நலம் விளையும் என்பதை இப்பாடல் புலப்படுததுகின்றது.

விருந்தோம்புதல் நட்புறவுக்கு வழி

தமிழர்களின் தலைச் சிறந்த பண்பாக விருந்தோம்பலைக் கொள்ளலாம். தம்மைநாடி வரும் விருந்தினரின் மனம் மகிழும்படி உணவளித்து மகிழ்வது தமிழர்களின் உயர்ந்த குணமாகும். விருந்தோம்பல் வாழ்வியல் அறங்களில் ஒன்றாகப் பணிக்கப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகைப் பாடலில் புதிய விருந்தினர் வருகையை காக்கை உணர்த்துவதாகவும் அவ்விருந்தினரை எதிர்பார்த்து வரவேற்கும் குணம் கொண்டவர்களாக தமிழர்கள் விளங்கியதைக் காண முடிகிறது.

திண்தேர் நள்ளி கானத்து அண்டர்
பல்ஆ பயந்த நெய்யின் தொண்டி
முழுவதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோறு
எழுகாலத்து ஏந்தினும் சிறிது என் தோழி
பெருந்தோள் நெகிழ்த்த செல்வற்கு
விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே (குறுந் 210)

என்ற பாடல் வழியே அறிய முடிகிறது. விருந்தோம்பல் தமிழர்கள் விரும்பி ஏற்றதை காண முடிகின்றது.

இவ்வாறாக குறுந்தொகையில் மனித வாழ்வியல் அறங்கள் தொகுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது தனிமனித வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமுதாய வாழ்வு என அனைத்துக்கூறுகளையும் எடுத்தியம்பியுள்ளது. தமிழர்களின் வாழ்வு சிறக்கவும் செழிக்கவும் நல்லதொரு வாழ்வியல் அறங்களை குறுந்தொகை எடுத்தியம்பியுள்ளதை மறுக்க இயலாது.